SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (šesti senat)

z dne 13. septembra 2010*

V zadevi T-135/08,

Schniga GmbH s sedežem v Bolzanu (Italija), ki jo zastopata G. Würtenberger in R. Kunze, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Uradu Skupnosti za rastlinske sorte (USRS), ki ga zastopata B. Kiewiet in M. Ekvad, zastopnika,

tožena stranka,

* Jezik postopka: angleščina.

drugi stranki v postopku pred odborom za pritožbe USRS, intervenientki pred Splošnim sodiščem, sta

Elaris SNC s sedežem v Angersu (Francija),

in

Brookfield New Zealand Ltd s sedežem v Havelocku Northu (Nova Zelandija),

ki ju zastopa M. Eller, odvetnik,

zaradi tožbe zoper odločbo odbora za pritožbe USRS z dne 21. novembra 2007 (zadevi A 003/2007 in A 004/2007) o podelitvi žlahtniteljskih pravic v Skupnosti za rastlinsko sorto Gala Schnitzer,

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat),

v sestavi A. W. H. Meij, predsednik, V. Vadapalas in L. Truchot (poročevalec), sodnika,

sodni tajnik: N. Rosner, administrator,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 4. aprila 2008,

na podlagi odgovora USRS na tožbo, vloženega v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 19. avgusta 2008,

na podlagi odgovora intervenientk na tožbo, vloženega v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 7. avgusta 2008,

na podlagi obravnave z dne 17. marca 2010

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

1 Konsortium Südtiroler Baumschuler (v nadaljevanju: KSB) – katerega pravice so prešle na tožečo stranko, družbo Schniga GmbH – je 18. januarja 1999 na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 z dne 27. julija 1994 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti (UL L 227, str. 1), kakor je bila spremenjena, vložil prijavo za žlahtniteljsko pravico v Skupnosti pri Uradu Skupnosti za rastlinske sorte (USRS).

2 Ta prijava je bila evidentirana pod številko 1999/0033.

3 Žlahtniteljska pravica v Skupnosti je bila prijavljena za sorto jabolka (Malus Mill) Gala Schnitzer.

4 USRS je naročil Bundessortenamt (nemški zvezni urad za rastlinske sorte), naj opravi preskušanje v skladu s členom 55(1) Uredbe št. 2100/94.

5 USRS je v dopisu z dne 26. januarja 1999, poslanem zastopniku KSB, zahteval, da KSB med 1. in 15. marcem 1999 njemu in Bundessortenamt predloži material, potreben za preskušanje, namreč deset mirujočih rastlinskih poganjkov za žlahtnjenje. USRS je tudi opredelil, da mora KSB upoštevati vse fitosanitarne in carinske pogoje, ki veljajo za pošiljko takega materiala.

6 Bundessortenamt je navedeni material prejel 9. marca 1999.

7 USRS je z dopisom z dne 25. marca 1999, poslanim zastopniku KSB, potrdil prejem zahtevanega materiala in navedel, da je bil navedeni material Bundessortenamt predložen v dobrem stanju in v roku, vendar mu ni bilo priloženo fitosanitarno spričevalo. Zastopniku je predlagal, naj ta nujni dokument predloži čim prej.

8 KSB je 23. aprila 1999 Bundessortenamt poslal evropski rastlinski potni list in opredelil, da je organ, ki ga je izdal, namreč služba za varovanje rastlin avtonomne pokrajine Bolzano (Italija), navedel, da je ta dokument fitosanitarno spričevalo.

9 Bundessortenamt je z elektronskim dopisom z dne 3. maja 1999 obvestil KSB, da je material prispel v roku in da je predloženi evropski rastlinski potni list primeren ter zadostuje za preskušanje in preverjanje materialnih pogojev za podelitev žlahtniteljskih pravic v Skupnosti. Vendar je zahteval kopijo uradnega spričevala, ki potrjuje, da v predloženem materialu ni virusa.

10 KSB je leta 2001 obvestil Bundessortenamt, da ni mogel predložiti zahtevanega fitosanitarnega spričevala, ker se je izkazalo, da je bil material, ki je bil marca 1999 predložen za preskušanje, nosilec latentnega virusa.

11 Bundessortenamt je z elektronskim dopisom z dne 4. maja 2001 obvestil USRS o svojem namenu izkoreninjenja okuženega materiala, da bi se preprečilo širjenje okužbe na druge rastline, in mu predlagal, da prosi KSB, naj predloži nov material brez virusa, da bi se ponovno opravilo preskušanje.

12 USRS je v elektronskem dopisu z dne 8. maja 2001, poslanem Bundessortenamt, odobril izkoreninjenje okuženega materiala in odločil, da bo KSB predlagal, naj do marca 2002 predloži nov material brez virusa. Navedel je tudi, da – ker v navodilih glede predložitve materiala ni bilo opredeljeno, da mora biti ta material brez virusa, ampak le, da je treba upoštevati zahteve glede evropskega rastlinskega potnega lista – KSB ni mogoče šteti za odgovornega za nastali položaj in da ne bi bilo pravično zavrniti prijavo za sorto Gala Schnitzer ter da je zato predlagana rešitev najboljša.

13 USRS je v elektronskem dopisu z dne 13. junija 2001 opozoril KSB, da je skupaj z Bundessortenamt odločil dovoliti – ker njegova navodila glede dobave rastlin in zahteve glede njihovega zdravstvenega stanja niso bile dovolj jasne – da za ponovno presojo prijave za sorto Gala Schnitzer do marca 2002 Bundessortenamt predloži nov material brez virusa, ki naj mu bo priloženo fitosanitarno spričevalo, ki to potrjuje.

14 Bundessortenamt je pri novem preskušanju v svojem končnem poročilu z dne 16. decembra 2005 ugotovil, da se sorta Gala Schnitzer razlikuje od najbližje referenčne sorte, in sicer sorte Baigent, na podlagi dodatne značilnosti „Sadje: širina prog“.

15 Intervenientki, družbi Elaris SNC, ki ima licenco, ki izhaja iz žlahtniteljske pravice za sorto Baigent, in Brookfield New Zealand Ltd, ki je imetnica te pravice, sta 5. maja 2006 pri USRS na podlagi člena 59 Uredbe št. 2100/94 vložili ugovore zoper podelitev žlahtniteljske pravice za sorto Gala Schnitzer.

16 Ugovori so temeljili na prejšnji žlahtniteljski pravici za sorto jabolka (Malus Mill) Baigent.

17 Razlogi, navedeni v podporo ugovorom, so bili po eni strani tisti, navedeni v členu 61(1)(b) Uredbe št. 2100/94, in sicer da bi USRS moral zavrniti prijavo za sorto Gala Schnitzer, ker tožeča stranka ni upoštevala pogojev glede predložitve materiala za preskušanje, kot so opredeljeni v dopisih USRS z dne 26. januarja in 25. marca 1999, in po drugi strani tisti, navedeni v členu 7 Uredbe št. 2100/94, ker naj se sorta Gala Schnitzer ne bi razlikovala od sorte Baigent.

18 Predsednik USRS je 14. decembra 2006 dovolil uporabo dodatne značilnosti „Sadje: širina prog“, da bi se dokazal razlikovalni učinek sorte Gala Schnitzer.

19 Oddelek, pristojen za odločanje o ugovorih glede podelitve žlahtniteljskih pravic v Skupnosti (v nadaljevanju: oddelek), je z odločbami EU 18759, OBJ 06-021 in OBJ 06-022 z dne 26. februarja 2007 podelil zahtevano pravico za sorto Gala Schnitzer in zavrnil ugovore.

20 Intervenientki sta 11. aprila 2007 pri odboru za pritožbe USRS na podlagi členov od 67 do 72 Uredbe št. 2100/94 vložili tožbo zoper te tri odločbe.

21 Odbor za pritožbe je z odločbo z dne 21. novembra 2007 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) razveljavil odločbo, s katero je bila podeljena žlahtniteljska pravica v Skupnosti za sorto Gala Schnitzer, ter odločbe, s katerimi so bili zavrnjeni ugovori, in je sam zavrnil prijavo za sorto Gala Schnitzer. Zlasti je menil, da USRS na podlagi člena 61(1)(b) Uredbe št. 2100/94 ne more dovoliti KSB, da predloži nov material, ker ni izpolnil posamične zahteve v smislu člena 55(4) Uredbe št. 2100/94, s katero je USRS od njega zahteval, da predloži fitosanitarno spričevalo, ki dokazuje, da je predloženi material brez virusa.

Postopek in predlogi strank

22 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– razveljavi izpodbijano odločbo;

– naloži stroške USRS.

23 USRS Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– razglasi neutemeljenost tožbe;

– naloži stroške tožeči stranki.

24 USRS je na obravnavi spremenil prvi tožbeni predlog in Splošnemu sodišču predlagal, naj razveljavi izpodbijano odločbo. Splošno sodišče je to upoštevalo v zapisniku obravnave.

25 Intervenientki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

– zavrne tožbo in torej potrdi izpodbijano odločbo;

– podredno, v primeru razveljavitve izpodbijane odločbe razveljavi odločbe USRS: EU 18759, OBJ 06-021 in OBJ 06-022 z dne 26. februarja 2007 in po potrebi zavrne prijavo št. 1999/0033 za podelitev žlahtniteljske pravice za rastlinsko sorto po tem, ko odredi izvedbo dokaza z izvedenci, in sicer naloži istočasno Bundessortenamt in nacionalnemu inštitutu za agronomske raziskave (Institut national de la recherche agronomique, INRA, Francija), da opravita dodatne študije o sorti

kandidatki in referenčni sorti Baigent na podlagi enako starih vzorcev po dveh sezonah zorenja, pri čemer se morajo te študije nanašati zlasti na značilnost „Sadje: pasovi“;

– še bolj podredno:

– naloži Bundessortenamt dodatne študije o sorti kandidatki in referenčni sorti Baigent na podlagi enako starih vzorcev po treh mesecih ali vsaj dveh sezonah zorenja, pri čemer se morajo te študije nanašati zlasti na značilnost „Sadje: pasovi“;

– odredi kakršno koli izvedbo dokaza z izvedencem, za katero Splošno sodišče meni, da je potrebna, tako da se pridobi znanstveno sprejemljiv odgovor na vprašanje razlikovalnega učinka teh dveh sort in da se odpravijo navedene kršitve zavezujočih postopkovnih predpisov, ki urejajo potek presoje razločljivosti, izenačenosti in nespremenljivosti sorte;

– odredi povrnitev stroškov.

26 Ker sodnik T. Čipev po končanem ustnem postopku ni mogel opravljati sodniške funkcije, je bil na podlagi člena 32(3) Poslovnika Splošnega sodišča – da se dopolni senat do predvidenega števila – namesto njega določen sodnik V. Vadapalas.

27 Splošno sodišče (šesti senat) je v novi sestavi s sklepom z dne 5. julija 2010 ponovno odprlo ustni postopek in stranke so bile obveščene, da bodo zaslišane na novi obravnavi 7. septembra 2010.

28 Intervenientki, tožeča stranka in USRS so s telefaksi z dne 13., 14. in 15. julija 2010 obvestili Splošno sodišče, da ne želijo biti ponovno zaslišani.

29 Zato je predsednik šestega senata odločil, da konča ustni postopek.

Pravo

30 Tožeča stranka se v podporo tožbi opira na tri tožbene razloge, in sicer na nedopustnost ugovorov, ki sta jih intervenientki poslali USRS, na kršitev členov 61(1)(b) in 62 ter na kršitev člena 55(4) Uredbe št. 2100/94.

Dopustnost

Dopustnost prvega tožbenega razloga

– Trditve strank

31 Intervenientki zatrjujeta, da je prvi tožbeni razlog tožeče stranke – namreč da bi oddelek in odbor za pritožbe morala ugovore, ki sta jih naslovili na USRS, zavrniti kot nedopustne – nedopusten, ker ga je ta prvič uveljavljala šele v postopku pred Splošnim sodiščem.

32 Tožeča stranka izpodbija utemeljitev intervenientk. Trdi namreč, da bi odbor za pritožbe moral dopustnost njune tožbe preučiti po uradni dolžnosti.

33 USRS navaja, da je odbor za pritožbe pristojen za presojo, ali lahko dovoli novo predložitev materiala.

– Presoja Splošnega sodišča

34 Treba je opozoriti, da je namen tožb pred Splošnim sodiščem nadzor zakonitosti odločb odborov za pritožbe USRS v smislu člena 73 Uredbe št. 2100/94, kakor je bila spremenjena. Ta nadzor se mora torej nanašati na pravna vprašanja, s katerimi se ta odbor ukvarja. Zato ni naloga Splošnega sodišča, da preizkusi nove tožbene razloge, ki so mu bili predloženi. Preizkus teh novih tožbenih razlogov je namreč v nasprotju s členom 135(4) Poslovnika Splošnega sodišča, v skladu s katerim s pisnimi vlogami strank ni mogoče spremeniti predmeta postopka pred odborom za pritožbe (glej po analogiji sodbo Splošnega sodišča z dne 14. maja 2009 v zadevi Fiorucci proti UUNT – Edwin (ELIO FIORUCCI), T-165/06, ZOdl., str. II-1375, točki 21 in 22 in navedena sodna praksa).

35 Iz tega je razvidno, da je treba tožbeni razlog nedopustnosti ugovorov – ki sta jih intervenientki naslovili na USRS – ki ga je tožeča stranka prvič uveljavljala šele v postopku pred Splošnim sodiščem, razglasiti za nedopusten.

Dopustnost tretjega tožbenega razloga

– Trditve strank

36 Intervenientki navajata, da je tretji tožbeni razlog tožeče stranke, in sicer da je odbor za pritožbe kršil člen 55(4) Uredbe št. 2100/94, nedopusten.

37 Po njunem mnenju naj bi bila posledica diskrecijske pravice, podeljene USRS v zvezi s posamičnimi zahtevami v smislu člena 55(4) Uredbe št. 2100/94, na katerega se sklicuje tožeča stranka, da se take zahteve lahko vložijo brez sklicevanja na pravno podlago. Vendar člen 73(2) Uredbe št. 2100/94 določa, da se tožba lahko vloži zaradi kršitve pravil o pristojnosti, kršitve bistvenih določb postopka, kršitve Pogodbe, te uredbe ali katerega koli pravnega pravila v zvezi z njihovo uporabo ali zaradi zlorabe pooblastil. Tako naj bi odbor za pritožbe pri razlagi vsebine dopisov USRS z dne 26. januarja in 25. marca 1999 presojal dejstva in naj ne bi opravil pravne presoje. Iz tega sledi, da ni mogel napačno uporabiti prava, česar ni mogoče šteti za kršitev veljavnega prava in zato to ne more biti predmet tožbe pred Splošnim sodiščem na podlagi člena 73 Uredbe št. 2100/94.

– Presoja Splošnega sodišča

38 Treba je poudariti, da je odbor za pritožbe najprej menil, da dopisa USRS z dne 26. januarja in 25. marca 1999 vsebujeta posamične zahteve v smislu člena 55(4) Uredbe št. 2100/94, nato da KSB ni izpolnil teh zahtev, nazadnje pa je v zvezi s tem sprejel sklep, določen v členu 61(1)(b) Uredbe št. 2100/94, da bi USRS moral zavrniti prijavo za sorto Gala Schnitzer.

39 S tem je odbor za pritožbe pravno opredelil navedena dopisa in na podlagi te opredelitve uporabil upoštevne določbe Uredbe št. 2100/94. Zato intervenientki ne moreta zatrjevati, da odbor za pritožbe nikakor ni opravil pravne presoje, ki bi jo tožeča stranka lahko izpodbijala v okviru tožbe, določene v členu 73 Uredbe št. 2100/94.

40 Iz tega sledi, da je tretji tožbeni razlog dopusten.

Vsebinska presoja

41 Najprej je treba preučiti tretji tožbeni razlog.

Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 55(4) Uredbe št. 2100/94

– Trditve strank

42 Po mnenju tožeče stranke je USRS v celoti prepuščena odločitev o tem, katere tehnične in administrativne zahteve mora izpolnjevati material, predložen za preskušanje. Ta absolutna diskrecijska pravica USRS, da s splošnimi pravili in v posamičnih zahtevah določi kakovost materiala, namenjenega preskušanju, in referenčne vzorce, naj bi mu bila dodeljena s členom 55(4) Uredbe št. 2100/94.

43 Tožeča stranka meni, da morajo biti navodila, ki jih da USRS, jasna, da se prepreči vsaka samovoljnost. Meni namreč, da morajo institucije Evropske unije upoštevati zahtevo po jasnosti opredelitev, na podlagi katere morajo biti upravni akti in pogoji, katerih neupoštevanje lahko povzroči izgubo pravice, dovolj natančni in jasni,

da državljan Unije lahko nedvoumno prepozna svoje pravice in obveznosti in tako pazi, da ne stori ničesar, kar bi bilo v nasprotju z njegovimi interesi. To načelo naj bi zavezovalo USRS, da natančno seznani vlagatelja prijave za žlahtniteljske pravice v Skupnosti, katere dodatne pogoje poleg tistih, določenih v členih od 7 do 9 Uredbe št. 2100/94, mora izpolniti.

44 Iz tega naj bi izhajalo, da bi moral USRS v obravnavanem primeru, čeprav je želel, da KSB predloži dodatne dokumente glede zdravstvenega stanja predloženega materiala, od začetka zelo jasno in nedvoumno določiti te pogoje.

45 Tožeča stranka meni, da je bilo treba – ob odsotnosti splošnih predpisov – v smislu člena 55(4) Uredbe št. 2100/94 v času vložitve prijave za sorto Gala Schnitzer dopis USRS z dne 26. januarja 1999 šteti za posamično zahtevo v smislu te določbe. Vendar naj bi bili v dopisu navedeni podatki o veljavnih pogojih na fitosanitarnem področju, ki jih mora izpolnjevati predloženi material, nezadostni, tako da naj tožeča stranka ne bi imela druge izbire, kot da je sama razlagala navedene pogoje, in sicer pogoje, ki izhajajo iz Direktive Sveta 77/93/EGS z dne 21. decembra 1976 o zaščitnih ukrepih proti vnosu organizmov, škodljivih za rastline ali rastlinske proizvode, v države članice (UL L 26, str. 20), kakor je bila spremenjena. V zvezi s tem meni, da ne sme domnevati, da je bila raven zahtev USRS na fitosanitarnem področju višja od tiste, ki izhaja iz določb navedene direktive.

46 Tožeča stranka nato opozarja, da je Bundessortenamt v elektronskem dopisu z dne 3. maja 1999 KSB obvestil o tem, da za preskušanje zadostuje predloženi rastlinski potni list, pri čemer je od njega zahteval, naj čim prej predloži spričevalo, ki potrjuje, da v predloženem materialu ni virusa.

47 Vendar naj niti Bundessortenamt niti USRS ne bi obvestila KSB o posledicah nepredložitve zahtevanega spričevala. Poleg tega je po mnenju tožeče stranke USRS s tem, da je začel s preskušanjem kljub temu, da navedeno spričevalo ni bilo predloženo, dopustil razlago, da je predložitev evropskega rastlinskega potnega lista navsezadnje zadostovala za podelitev zahtevane pravice, kar je pri tožeči stranki ustvarilo legitimno pričakovanje, da v zvezi s tem zadostuje evropski rastlinski potni list.

48 Čeprav USRS dejansko ni štel predložitve takega dokumenta za zadostno, po mnenju tožeče stranke ni mogel zavrniti prijave za sorto Gala Schnitzer glede na legitimno pričakovanje, ki ga je pri njej ustvaril in ki kot vsako splošno pravno načelo zavezuje upravo Unije. Nasprotno, USRS po mnenju tožeče stranke ni imel druge izbire, kot da je dovolil predložitev novega materiala.

49 Tožeča stranka trdi tudi, da se diskrecijska pravica USRS lahko izvaja ves čas postopka preskušanja, kot izhaja iz določb člena 61(1)(b) Uredbe št. 2100/94 („razen če je urad pristal na neupoštevanje“).

50 Tožeča stranka nazadnje meni, da morata USRS in njegov predsednik ob upoštevanju posebne narave živega materiala, kot je rastlinski material, imeti široko diskrecijsko pravico, če gre za odločitev, ali se nov material lahko predloži zaradi okoliščin, ki niso odvisne od volje prijavitelja, ali zaradi izjemnih okoliščin.

51 V obravnavani zadevi naj bi šlo za take okoliščine, saj toplotna obdelava, kakršna je bila opravljena leta 1996, ki naj bi v 99 % primerov vodila k pridobitvi materiala brez virusa, ni privedla do pričakovanega rezultata in je bilo potrebno več kot eno leto, da se je odkrilo, da so virusi preživeli to obdelavo.

52 Tožeča stranka iz tega sklepa, da bi odbor za pritožbe moral šteti, da je KSB leta 1999 Bundessortenamt predložil material, za katerega je upravičeno mislil, da nima virusa, tako da naj bi odbor za pritožbe s tem, da je odločil, da predsednik USRS ni pooblaščen dovoliti novo predložitev materiala, kršil diskrecijsko pravico, ki je dana USRS s členom 55(4) Uredbe št. 2100/94 in ki ga med drugim pooblašča, da določi kakovost materiala in vzorcev, ki se predložijo.

53 USRS je na obravnavi trdil, da se člen 61(1)(b) Uredbe št. 2100/94, v skladu s katerim USRS nemudoma zavrne prijavo za žlahtniteljske pravice v Skupnosti, če ugotovi, da prijavitelj ni izpolnil splošnega predpisa ali posamične zahteve v predpisanem roku, ne uporabi v primeru, če taka zahteva ni bila jasna.

54 USRS namreč navaja, da se ne strinja z rezultati analize odbora za pritožbe, po mnenju katerega so bila njegova navodila o materialu, namenjenem preskušanju, dovolj jasna, tako da njihovo neupoštevanje povzroči zavrnitev prijave za sorto Gala Schnitzer.

55 USRS je pojasnil, da navodila, ki jih je dal KSB glede zdravstvenega stanja materiala, ki ga je treba predložiti, niso bila dovolj jasna in zlasti, da ni pravilno obvestil KSB o tem, da predloženi evropski rastlinski potni list ne zadostuje in da bi moralo biti

v navedenih navodilih izrecno navedeno, da material, ki ga je treba predložiti, ne sme imeti virusa, glede na to, da vlagatelji prijave za žlahtniteljske pravice v Skupnosti ne smejo razlagati njegovih navodil.

56 USRS potrjuje, da je predložitev novega materiala v obravnavanem primeru dovolil zaradi zmede, h kateri so prispevala njegova navodila.

57 Intervenientki izpodbijata trditve tožeče stranke. Menita namreč, da so bile predpostavke za zavrnitev prijave izpolnjene, saj KSB, ki je bil odgovoren za vse fitosanitarne formalnosti v zvezi s predloženim rastlinskim materialom, ni predložil fitosanitarnega spričevala, ki ga je na podlagi člena 55(4) Uredbe št. 2100/94 zahteval USRS.

58 KSB s tem ni izpolnil te posamične zahteve v smislu člena 55(4) Uredbe št. 2100/94. Zato po mnenju intervenientk USRS ni mogel dovoliti predložitve novega materiala, ne da bi s tem kršil člen 61(1)(b) Uredbe št. 2100/94.

59 Navajata tudi, da se v takem primeru lahko posledice člena 61(1)(b) Uredbe št. 2100/94 odpravijo le z vrnitvijo v prejšnje stanje v smislu člena 80 Uredbe št. 2100/94. Vendar naj KSB ne bi predložil prijave v tem smislu v rokih, predpisanih s to določbo.

– Presoja Sodišča prve stopnje

60 V skladu s členom 55(4) Uredbe št. 2100/94 USRS prek splošnih pravil ali prek zahtev v posameznih zadevah opredeli, kdaj in kje je treba material za preskušanje in standardne vzorce predložiti ter količino in kakovost tega materiala in vzorcev.

61 Iz izpodbijane odločbe izhaja, da je odbor za pritožbe menil, da diskrecijska pravica, podeljena USRS s to določbo, temu ne omogoča, da KSB dovoli predložitev novega materiala, če so bile izpolnjene predpostavke za zavrnitev prijave, ki jo je predložil KSB. Odbor za pritožbe je namreč menil, da zaradi okužbe predloženega materiala z virusom, o čemer je KSB obvestil USRS, KSB ne bi nikoli mogel predložiti zahtevanega fitosanitarnega spričevala. Nato je odbor poudaril, da KSB ni predložil zahtevanega fitosanitarnega spričevala, in je iz tega sklepal, da KSB ni izpolnil posamičnih zahtev iz dopisov USRS z dne 26. januarja in 25. marca 1999. Vendar naj bi bil USRS na podlagi člena 61(1)(b) navedene uredbe zavezan nemudoma zavrniti prijavo za sorto Gala Schnitzer.

62 To utemeljitev je treba zavrniti, ker ne upošteva obsega diskrecijske pravice, ki je dodeljena USRS s členom 55(4) Uredbe št. 2100/94.

63 Ta diskrecijska pravica namreč obsega pravico, da USRS lahko opredeli, če meni, da je potrebno, pogoje za presojo prijave za žlahtniteljske pravice v Skupnosti, če se ni iztekel rok, v katerem mora avtor te prijave odgovoriti na posamično zahtevo, ki je bila nanj naslovljena.

64 Po eni strani je v skladu z načelom dobrega upravljanja in nujnostjo zagotovitve pravilnega poteka in učinkovitosti postopkov, da ima USRS – če meni, da se lahko odpravi nenatančnost, na katero opozarja – možnost presojati prijavo, vloženo pri njem, in jo v tem primeru ni zavezan zavrniti. Tako opredeljena diskrecijska pravica torej omogoča, da se prepreči vsako nepotrebno podaljšanje obdobja od vložitve prijave za žlahtniteljske pravice v Skupnosti do odločbe o tej prijavi, ki naj bi bila posledica nujnosti, da prijavitelj vloži novo prijavo.

65 Poleg tega taka diskrecijska pravica po eni strani omogoča USRS, da se prepriča, da so njegove posamične zahteve jasne in da je zgolj vlagatelj kriv za morebitno neskladnost svojih ravnanj z navedenimi posamičnimi zahtevami, po drugi strani pa vlagateljem, da se nedvoumno seznanijo s svojimi pravicami in obveznostmi in v skladu s tem ukrepajo, kar je zahteva, ki je neločljivo povezana z načelom pravne varnosti (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 9. julija 1981 v zadevi Gondrand in Garancini, 169/80, Recueil, str. 1931, točka 17).

66 V obravnavani zadevi ni sporno, da je USRS komuniciral s KSB ali njegovim zastopnikom z dopisoma z dne 26. januarja in 25. marca 1999 in z elektronskim dopisom z dne 13. junija 2001.

67 USRS je v dopisu z dne 26. januarja 1999 zahteval, da KSB med 1. in 15. marcem 1999 predloži njemu in Bundessortenamt material, ki je potreben za preskušanje, namreč deset mirujočih rastlinskih poganjkov za žlahtnjenje. V tem dopisu je USRS pojasnil, da „[j]e pošiljatelj odgovoren za potreben prevoz ter za predložitev rastlinskega materiala, kar vključuje upoštevanje vseh veljavnih fitosanitarnih in carinskih pogojev“ in da „[r]astlinski material ne sme biti kemično obdelan“.

68 USRS je v dopisu z dne 25. marca 1999 potrdil prejem zahtevanega materiala in navedel, da je bil navedeni material predložen Bundessortenamt v dobrem stanju in v roku, vendar da „pošiljki ni bilo priloženo potrebno fitosanitarno spričevalo“. V tem dopisu je USRS zahteval, da KSB „čimprej predloži ta nujno potrebni dokument, […] da bodo izpolnjena navodila, ki so [mu] bila poslana 26. januarja 1999“.

69 Treba je poudariti, da so v dopisu z dne 26. januarja 1999 navedeni kraj in datum predložitve materiala ter količina materiala, ki jo je treba predložiti. Poleg tega so navedbe, v skladu s katerimi material, ki ga je treba predložiti, ne sme biti kemično obdelan in mora imeti fitosanitarno spričevalo, kot izhaja iz dopisa z dne 25. marca 1999, povezane s kakovostjo navedenega materiala. Ta dopisa torej vsebujeta posamične zahteve v smislu člena 55(4) Uredbe št. 2100/94.

70 USRS je v elektronskem dopisu z dne 13. junija 2001 KSB, potem ko ga je obvestil o svoji odločitvi, da bo material, ki ga je ta predložil, uničil zaradi okužbe, sporočil, da „je [USRS] odločil, da bo ugodil [njegovi] prošnji za predložitev novega materiala brez virusa za tri sorte, poslane Bundessortenamt iz Wurzna do marca 2002, ker navodila glede predložitve rastlin in glede zahtevanega zdravstvenega stanja, ki jih je [USRS] poslal, niso bila dovolj jasna“, in ga pozval, naj „poskrbi, da bo ta pošiljka tokrat imela fitosanitarno spričevalo, ki ga izda uradni organ, ki potrdi njihovo dobro zdravstveno stanje“.

71 Iz dejstev, kot so bila predstavljena v tožbi in v zvezi s tem niso bila izpodbijana, je razvidno, da je bil ta elektronski dopis poslan na podlagi informacije, ki jo je KSB posredoval Bundessortenamt in v skladu s katero je bil material, predložen marca 1999 za preskušanje, nosilec latentnega virusa, tako da KSB ne bi mogel predložiti Bundessortenamt fitosanitarnega spričevala, ki bi potrjevalo, da navedeni material nima virusa.

72 Prvič, treba je poudariti, da sta v navedenem elektronskem dopisu navedena kraj in datum za predložitev tega materiala. Poleg tega zahteva, da se predloži fitosanitarno spričevalo, obsega navedbo o kakovosti materiala, ki ga je treba predložiti. Vsebuje torej posamično zahtevo v smislu člena 55(4) Uredbe št. 2100/94.

73 Drugič, treba je ugotoviti, da USRS v tem elektronskem dopisu navaja „navodila, ki jih je Urad poslal v zvezi s predložitvijo rastlin in glede zahtevanega zdravstvenega stanja“, pri čemer se sklicuje na posamične zahteve iz dopisov z dne 26. januarja in 25. marca 1999.

74 Tretjič, iz elektronskega dopisa z dne 13. junija 2001 je razvidno, da je USRS dovolil KSB, da predloži nov material, z obrazložitvijo, da iz navodil v njegovih dopisih z dne 26. januarja in 25. marca 1999 ni dovolj jasno razvidno, da bi KSB brez dvoma razumel, da predloženi material ne sme imeti virusa. USRS je namreč menil, da bi moralo biti v navedenih navodilih izrecno omenjeno, da material, ki ga je treba predložiti, ne sme imeti virusa, pri čemer je treba upoštevati, da vlagatelj prijave za žlahtniteljske pravice v Skupnosti ni pristojen za razlago njegovih navodil.

75 Tako je bil elektronski dopis z dne 13. junija 2001 očitno namenjen odpravi nenatančnosti posamičnih zahtev v dopisih z dne 26. in 25. marca 1999 glede tega, da mora biti material, ki se predloži za preskušanje, brez virusa.

76 Vendar je iz dopisa z dne 25. marca 1999 razvidno, da USRS za KSB ni določil roka za predložitev zahtevanega fitosanitarnega spričevala.

77 Zato je treba ugotoviti, da je USRS smel z elektronskim dopisom z dne 13. junija 2001 odpraviti nenatančnost svojih posamičnih zahtev iz dopisov z dne 26. januarja in 25. marca 1999 glede tega, da mora biti material, ki se predloži za preskušanje, brez virusa.

78 Zato mora odbor za pritožbe presoditi, ali je KSB izpolnil posamično zahtevo iz elektronskega dopisa USRS z dne 13. junija 2001, ki je bil namenjen odpravi nenatančnosti posamičnih zahtev iz dopisov USRS z dne 26. januarja in 25. marca 1999.

79 Ob upoštevanju navedenega je treba ugotoviti, da je odbor za pritožbe s tem, ko je ugotovil, da KSB ni izpolnil posamičnih zahtev iz dopisov z dne 26. januarja in 25. marca 1999, ker ni predložil fitosanitarnega spričevala, ki ga v teh dopisih zahteva USRS, napačno uporabil pravo. Zato je odbor za pritožbe, ker je ugotovil, da je USRS kršil člen 61(1)(b) Uredbe št. 2100/94 s tem, ko je dovolil KSB, da predloži nov material, medtem ko bi v skladu s to določbo moral nemudoma zavrniti prijavo, ki jo je predložil KSB, ker ta ni izpolnil posamične zahteve, prekoračil obseg diskrecijske pravice, podeljene USRS s členom 55(4) Uredbe št. 2100/94.

80 Ta ugotovitev ni omajana z nepoštenimi navedbami intervenientk glede KSB in tožeče stranke, ki jih je treba zavrniti kot brezpredmetne, ker ravnanje KSB in tožeče stranke ni povezano z vprašanjem, ali je diskrecijska pravica USRS, ki mu jo podeljuje člen 55(4) Uredbe št. 2100/94, omogočala, da USRS z elektronskim dopisom z dne 13. junija 2001 odpravi nenatančnosti svojih posamičnih zahtev v dopisih z dne 26. januarja in 25. marca 1999 glede tega, da material, ki se predloži za preskušanje, ne sme imeti virusa.

81 Zato je treba ugoditi tožbi in posledično razveljaviti izpodbijano odločbo, ne da bi bilo treba presojati utemeljenost drugega tožbenega razloga.

Podredni predlog za razveljavitev odločb USRS: EU 18759, OBJ 06-021 in OBJ 06-022 z dne 26. februarja 2007 o zavrnitvi prijave št. 1999/0033 ter o izvedbi dodatnih študij in izvedbi dokazov z izvedenci

82 Glede predloga intervenientk, da Splošno sodišče v primeru razveljavitve izpodbijane odločbe razveljavi odločbe USRS: EU 18759, OBJ 06-021 in OBJ 06-022 z dne 26. februarja 2007, zavrne prijavo št. 1999/0033 in po potrebi odredi dodatne študije in izvedbo dokazov z izvedenci, je treba poudariti, da intervenientki v bistvu Splošnemu sodišču predlagata, naj sprejme odločitev, ki bi jo po njunem mnenju moral sprejeti USRS, in sicer odločitev o razveljavitvi odločb o zavrnitvi ugovorov, ki sta jih naslovili na USRS, in o zavrnitvi prijave za sorto Gala Schnitzer. Treba je torej ugotoviti, da intervenientki s tem delom drugega tožbenega predloga predlagata spremembo izpodbijane odločbe.

83 Treba je poudariti, da sta se intervenientki v utemeljitev tega predloga pred odborom za pritožbe sklicevali na te pritožbene razloge: da je oddelek kršil člene 7(1), 56(2) in 57(3) Uredbe št. 2100/94 ter člena 22 in 23 Uredbe Komisije (ES) št. 1239/95 z dne 31. maja 1995 o uvedbi izvedbenih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 v zvezi s postopki, ki potekajo na Uradu Skupnosti za rastlinske sorte (UL L 121, str. 37) v povezavi s točkami III 3, III 5 in III 6 Protokola TP/14/1 USRS z dne 27. marca 2003 za preizkušanje razločljivosti, izenačenosti in nespremenljivosti (Jabolko),

saj naj se sorta Gala Schnitzer ne bi razlikovala od sorte Baigent in naj bi USRS kršil nekatera postopkovna pravila med preskušanjem in po njem.

84 V zvezi s tem je iz izpodbijane odločbe razvidno, da odbor za pritožbe ni preučil navedenih pritožbenih razlogov.

85 Vendar ker sta intervenientki zoper obravnavano tožbo navedli utemeljitev, ki je odbor za pritožbe ni preizkusil, ni treba ugoditi njunemu predlogu za spremembo izpodbijane odločbe, ker bi se s tem poseglo v izvajanje administrativnih in preiskovalnih funkcij USRS, kar bi bilo v nasprotju z institucionalnim ravnotežjem, na katerem temelji načelo delitve pristojnosti med USRS in Splošnim sodiščem (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo ELIO FIORUCCI, točka 67 in navedena sodna praksa).

86 Zato se predlog intervenientk za spremembo izpodbijane odločbe zavrne.

Stroški

87 Na podlagi člena 87(2) Poslovnika se stranki, ki s svojim zahtevkom ni uspela, naloži plačilo stroškov, če so bili priglašeni.

88 USRS s svojim zahtevkom ni uspel, ker je izpodbijana odločba razveljavljena, zato se mu ne glede na spremembo predlogov na obravnavi v skladu s predlogom tožeče stranke naloži plačilo njegovih stroškov in stroškov tožeče stranke.

89 Ker intervenientki s svojimi predlogi nista uspeli, sami nosita svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat)

razsodilo:

1. **Odločba odbora za pritožbe Urada Skupnosti za rastlinske sorte (USRS) z dne 21. novembra 2007 (zadevi A 003/2007 in A 004/2007) se razveljavi.**

2. **USRS nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila družba Schniga GmbH.**

3. Družbi Elaris SNC in Brookfield New Zealand Ltd nosita svoje stroške.

Meij Vadapalas Truchot

Razglašeno na obravnavi v Luxembourgu, 13. septembra 2010.

Podpisi